

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- secția comercială și de
contencios administrativ -

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din data de
Președinte: – judecător
Grefier :

Pe rol fiind soluționarea cererii formulată în baza legii contenciosului fiscal de către reclamanta SC "....." SRL Săcele în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantă director lipsă fiind pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care;

Se constată depusă la dosar prin serviciul registratură al instanței de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov notă de ședință.

Instanța acordă cuvântul în probațiune.

Reprezentanta reclamantei solicită în probațiune proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Instanța, în conformitate cu dispozițiile art.167 Cod procedură civilă încuviințează pentru reclamantă proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Reprezentanta reclamantei arată că nu mai are alte cereri de formulat și probe de solicitat.

Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de solicitat, în baza dispozițiilor art.150 Cod procedură civilă instanța constată închise dezbaterile și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată. Fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de reclamanta SC "....." a solicitat anularea deciziei nr.

emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, precum și anularea procesului verbal de control și deciziilor nr. ... din data de ... emise de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că, în fapt, în perioada de la înființarea societății până în prezent reclamanta a derulat operațiuni de import expert, pentru care a achitat toate drepturile vamale care i-au fost calculate și comunicate la fiecare operațiune în parte.

Ulterior, cu ocazia unui control care a fost efectuat de către Regionala Brașov, asupra documentelor întocmite de Biroul Vamal Brașov, s-a constatat că, pentru unele operațiuni de export, aceste drepturi nu au fost calculate corect de către lucrătorii vamali.

În acest context s-au întocmit acte constatatoare pentru diferențele de taxe vamale și comision vamal, diferențe care au fi fost achitate imediat ce i-au fost comunicate.

În afara diferențelor de taxă reclamantei s-au calculat și majorări pentru perioada cuprinsă între două operațiuni vamale de export și data constatării erorilor de calcul produse de vameși.

Întrucât dobânzile se calculează și se plătesc numai în cazul de neplătă a unor drepturi vamale, după ce cuantumul lor a fost comunicat, reclamanta este contrariată de faptul că este sancționată pentru neștiința unor salariați vamali și în consecință solicită anularea majorărilor din deciziile emise de ANAF.

Împotriva acestui proces verbal a formulat plângere nr. ...

la care a primit decizia nr. ...

În răspunsul primit se invocă drept temei de drept pentru calcularea majorărilor și penalizărilor :

- art. 4 și 15 din Protocolul din data de 27 decembrie 2001, protocolul care stabilește reguli și principii de vamă și nicidecum sancțiuni fiscale;

- art. 148 din Legea nr. 141/1997 precizează: ” (1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale”. Ceea ce nu a înțeles Vama Brașov este faptul că reclamanta nu contestă diferența de datorie, pe care a și achitat-o imediat ce a fost comunicată, ci contestă majorările stabilite ca urmare a neștiinței vameșilor de a calcula niște taxe vamale.

- art. 107.1 lit. b din HG 1050/2004 precizează: ” Titlul de creanță este actul prin care potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmite de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Nici aceste articole nu menționează că o societatea comercială trebuie sancționată din cauza neștiinței unor vameși de a calcula taxele vamale.

- art. 109 alin.1 din OG 92/2003 precizează: ” Creanțele fiscale sunt

scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi le reglementează”. Nici acest articol nu menționează că o societate comercială trebuie sancționată din moment ce nu i s-a comunicat vreodată că ar datora altă sumă decât cea comunicată de vamă la data declarației vamale”.

- art. 115 din O.G nr. 92/2003 precizează: ” Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”. Așadar se precizează clar că se comunica suma mai întâi, se fixează apoi scadența și doar dacă aceasta nu este respectată se calculează majorări de întârziere, nicidecum altfel.

Așadar, în toate articolele invocat de ANAF ca temei de drept pentru calcularea majorărilor se face referire numai la cuantumul drepturilor vamale (taxa vamale și comision vamal) și la accesoriile aferente acestora după ce debitul de bază a fost comunicat, ceea ce nu este cazul reclamantei.

Dobânzile se calculează de la data comunicării drepturilor vamale (taxe vamale și comisioane vamale) numai dacă nu se respectă data de achitare a acestora, susține reclamanta care arată că drepturile vamale (taxa vamale și comisioane vamale) au fost integral achitate imediat ce acestea i-au fost comunicate.

Reclamanta arată că deși nelegal stabilite a achitat dobânzile pretinse sub constrângerea amenințării organelor vamale de blocare a importurilor și exporturilor viitoare, dobânzile achitate fiind în sumă de

Deoarece într-o speță identică, cauza a fost soluționată definitiv și irevocabil în favoarea reclamantei, aceasta o determină să aprecieze că este victima unei hărțuiri din partea organelor vamale și în acest contest anexează cererii introductive Decizia nr. 1/2006 a Curții de Apel Brașov.

În probațiune reclamanta a anexat cererii înscrisuri iar în drept invocă art. 10 și art. 30 din Legea nr.554/2004.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a depus întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată arătând următoarele:

Potrivit art. 100 din Legea nr.86/2006:

” (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicare pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.”

În conformitate cu prevederile art. 4 coroborate cu dispozițiile art. 15 din Protocolul nr.4 al Acordului România - Uniunea Europeană, la eliberarea unui

certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, din garanția instituită cu ocazia importului de materii prime neoriginale, la data exportului de produse compensatoare se reține cuantumul taxelor vamale și comisionul vamal.

În speță, organul vamal din cadrul Biroului Vamal Brașov a eliberat certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1 potrivit prevederilor art. 17 pct.1 și 2 din Protocolul Nr.4 și în baza cererii depuse de exportator, a declarațiilor date de acesta pe proprie răspundere prin care reclamanta a declarat că bunurile exportate sunt de origine comunitară potrivit prevederilor art. 4 pct. 1 din Protocolul Nr. 4.

Prin urmare, datoria vamală (ce presupune și accesoriile) stabilită suplimentar din Deciziile ..., a luat naștere la data la care organul vamal a acordat un regim suspensiv potrivit declarației vamale de import dată pe proprie răspundere de către reclamantă la data importului de materii prime, adică la momentul în care aceasta și-a asumat responsabilitatea propriei fapte, iar nu la data constatării de către organele vamale că produsele în cauză nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate ” produse originare ” conform Protocolului din data de 27 decembrie 2001.

Potrivit art. 141 și art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României (în vigoare la momentul înregistrării declarației vamale).

Art. 141 : ” (1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate”.

Art. 148: ” (1) cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.”

Potrivit art. 239 din Legea nr. 86/2006:

”(1) În măsura în care acordurile încheiate de România prevăd acordarea unui tratament tarifar preferențial la importul în alte țări al mărfurilor originare din România, când mărfurile au fost obținute în regim de perfecționare activă și sub rezerva că mărfurile străine încorporate de mărfurile originare sunt supuse plății drepturilor de import aferente, validarea documentelor necesare obținerii în alte țări a acestui tratament tarifar preferențial duce la nașterea datoriei vamale de import.

Potrivit art. 115 și 116 din O.G Nr.29/2003:

Art. 115 ”(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Art. 116 : ”(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

În conformitate cu aceste prevederi legale, datoria vamală a reclamantei a luat naștere în momentul înregistrării declarației vamale, quantumul drepturilor de import fiind stabilit pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, iar pentru neachitarea la termenul de scadență de către aceasta a obligațiilor de plată (ce este momentul acceptării de către autoritatea vamală a declarației vamale de export al mărfurilor în cauză) sau calculat majorări de întârziere pentru fiecare de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență.

Pârâta consideră neîntemeiate susținerile reclamantei că dobânzile se calculează de la data comunicării drepturilor vamale (taxe vamale și comisioane vamale) și numai dacă nu se respectă data de achitare a acestora, iar nu pentru perioada cuprinsă între data înregistrării declarațiilor vamale și data constatării că produsele în cauză nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate ” produse originare” conform Protocolului din 27 decembrie 2001.

Pârâta Direcția Regională Vamală Brașov a depun întâmpinare , solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Pentru produsele compensatoare exportate, acordarea regimului tarifar preferențial s-a făcut la cererea petentei și pe propria răspundere a acesteia prin completarea declarației pe proprie răspundere, în conformitate cu prevederile art. 16 și 17 din Protocolul din 27 decembrie 2001 referitor la definiția noțiunii de ” produse originare”.

Conform prevederilor acestui protocol, pentru mărfurile de origine română cu destinație export în țările UE, în obținerea cărora s-au utilizat materiale neoriginare importate în regim vamal suspensiv, taxele vamale garantate și comisionul vamal garantat cu ocazia importului trebuie plătite.

În conformitate cu art. 15 alin ~~(1)~~ și ~~(2)~~ din Protocolul din 27 decembrie 2001 : ” Materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care se face referire la art. 3 și 4 , pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V, nu beneficiară nici în comunitate nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

Interdicția prevăzută de paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație, precum și produselor menționate la subparagraful 1 b) de mai sus, dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplată se aplică, expres sau în fapt atunci când produsele obținute din materialele menționate sun exponate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern.”

Potrivit art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, în vigoare la data importului de materiale : ” Cuanumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.”

Conform art. 141 din legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României: ” În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale. Debitor al datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.”

Pentru materialele neoriginare datoria vamală se naște la data efectuării exportului produselor compensatoare, iar obligația privind plata datoriei vamale revine titularului operațiunii, respectiv societății

Astfel, la data efectuării controlului vamal ulterior s-a constatat că mărfurile importate nu au fost de origine comunitară în conformitate cu prevederile Protocolului referitor la definiția noțiunii de produse origine încheiat între România și UE și organele vamale au întocmit Decizii pentru regularizarea situației pentru diferențele de taxe vamale și comision vamal, ce au fost achitate de către reclamanta fără a le contesta.

În afara diferențelor de taxe vamale și comision vamal, au fost calculate și dobânzi și penalități de întârziere pentru perioada cuprinsă între data operațiunii vamale și data întocmirii Deciziilor de regularizare, în conformitate cu următoarele prevederi legale . Astfel :

1. pentru perioada 2004-2005:

- art. 109 alin. (1) din O.G nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală: ” Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute în Codul Fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

- art. 116 alin. (2) din O.G.nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală: ” Prin excepția de la prevederile alin.(1), se datorează dobânzi după cum urmează: a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției pentru care s-a stabilit diferența , până la data stingerii acestuia inclusiv .”

2. pentru perioada 01.01.2006-03.10.2006:

- art. III din OG Nr.92/2003, republicată, privind Codul de Procedură Fiscală : ” Începând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115* 2) din Codul de procedură fiscală se modifică și va avea următorul cuprins: Art.115 – Majorării de întârziere – (1) – Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de

întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

În concluzie, având în vedere considerentele prezentate și dispozițiile legale precizate, rezultă că măsura stabilirii de dobânzi și penalități în sarcina reclamantei este fundamentată legal.

De asemenea, conform principiului de drept ”accesoriul urmează principalul”, contestatoarea datorând debite de natura taxelor vamale și comisionului vamal (pe care le-a și achitat), datorează și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Analizând actele și lucrările dosarului, susținerile părților și temeiurile de drept invocate instanța va respinge acțiunea reclamantei ca neîntemeiată pentru considerentele expuse în continuare:

Reclamanta în mod neîntemeiat solicită anularea actelor administrativ fiscale atacate și restituirea sumei de reprezentând majorări de întârziere aferente taxelor vamale și comisionului vamal urmare datoriei vamale stabilită suplimentar prin deciziile nr. 1000/2006.

Culpa datoriei vamale suplimentare stabilite revine reclamantei și nu lucrătorilor vamali, deoarece reclamanta a fost cea care a solicitat acordarea regimului vamal preferențial prin completarea declarației prin propria răspundere deși nu îndeplinea condițiile legale pentru acordarea acestui regim vamal, fiind incidente prevederile art. 100 alin.(3) din Legea nr. 86/2006 conform căroră: ”Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte (...) autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației ținând seama de noile elemente de care dispune.”

Totodată, potrivit art. 141 alin (1) din Codul vamal:

” (.....) în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale (...) ” iar pentru materialele neoriginare datoria vamală se naște la data efectuării exportului produselor compensatoare așa-cum rezultă din prevederile Protocolului din 27 decembrie 2006 art. 15 alin. (1) lit. a și alin (2).

Astfel nu se poate reține vreo culpă a organelor vamale care au eliberat – în baza cererii depusă de reclamantă și a declarației pe proprie răspundere – Certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1, potrivit art. 17 pct. 1 și 2 din Protocolul 1 deși mărfurile exportate nu îndeplinesc condițiile legale.

Ca urmare, în mod legal și întemeiat organele vamale au calculat accesoriile – dobânzi și penalități de întârziere – drepturilor vamale suplimentar stabilite conform art. 115 și 116 alin.2 din O.G nr. 92/2003 care prevăd că aceste debite accesorii se datorează de la scadență, iar scadența coincide cu data exportului produselor încorporând materialele neoriginare, respectiv cu data depunerii cererii și a declarației pe proprie răspundere de reclamantă conform

art. 15 alin. (2) din O.U.G. nr.192/2001 de ratificare a Protocolului, anexă la Acordul European.

În consecință, instanța reține că debitele accesorii - dobândă și penalitățile de întârziere - au fost legal și corect stabilite de organele vamale și în mod neîntemeiat reclamanta consideră că acestea trebuiau ca calculate de la comunicarea diferențelor stabilite urmare controlului ulterior, susținerile reclamantei neavând temei legal iar practica judiciară invocată nu are relevanță, pentru aceleași considerente, deoarece în caz contrar se adaugă la lege, ori chiar se modifică legea, ceea ce este inadmisibil.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
H O T Ă R Ă Ș T E:

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC [nume] în contradicție cu pârâtele: Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, cu sediul în B-dul M. Kogălniceanu nr.7 și Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediul în Municipiul Brașov, str. Stadionului nr.15, având ca obiect anularea procesului verbal de control nr. [nume] și a deciziilor nr. [nume] din data de [data] emise de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov precum și anularea deciziei nr. [nume] emisă de pârâta DGFP Brașov .

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 20 martie 2007.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Dorina David

10.03.2007
10.03.2007

- 5 ex -